

[Grünbaum.]

økonomi må indpasses i den samlede økonomi og i den samlede økonomiske udvikling, men jeg tror nok, at kommunerne og kommunernes formand er enig med mig, når jeg siger, at hvis der er noget, der har bidraget til at ødelægge den nogenlunde faste rytme, der var også i kommunernes økonomi i 1966, 1967 og 1968, så er det netop den omstændighed, at regeringen i 1968 slap tøjlerne, som formanden for Kommunernes Landsforening, borgmester Henning Rasmussen i Esbjerg, selv har sagt det. Man slap tøjlerne også over for kommunerne og gav frit løb, og så bagefter kommer man og slår kommunerne oven i hovedet og vil nu begrænse deres udfoldelsesmuligheder på alle områder. Det er en meget beklagelig økonomisk politik, der har været ført.

Vi vil tage det forbehold, når vi skal tage stilling til udskrivningsprocenten, at vi vil se på den samlede beskatning; vi har sagt det i udvalget, og jeg vil gentage det her. Vi må også se på, hvad den nye indkomstskat i amterne bliver, og inden vi tager stilling til, om vi kan acceptere en udskrivningsprocent på 91, må vi have en oversigt over, hvor stort det samlede skattetryk bliver, ikke bare i procent af nationalindkomsten, men også i form af trækprocenter.

Må jeg så beklage de efterhånden mangelfulde oplysninger i den økonomiske oversigt. Dette skal ikke være noget angreb på de embedsmænd, der har med den at gøre, men adresseres direkte til økonomiministeren. Slår man op i de økonomiske oversigter 2-3 år tilbage i tiden, vil man finde, at der heri er en lang række tabeller, som i dag ikke findes. Jeg kritiserede det, da vi fik den forrige halvårsoversigt, og jeg mener, at økonomiministeren dengang lovede, at når den egentlige årsoversigt kom, skulle vi få alle de tabeller og tal, vi plejer at få. Det får vi ikke fået.

Den skattestigning, vi har været ude for, er jo meget betydelig. Vi får fået en oversigt fra finansministeriet, der viser, at de samlede skatter er steget fra 28,2 milliarder kr. i 1967-68 — altså lidt ind i det år, da regeringen startede — til 61,8 milliarder kr. i 1972. Det er altså de samlede skatter inklusive de kommunale skatter. Ser man på indkomstskatterne, er der en stigning fra 1967-68 på 8 milliarder kr. til ikke mindre

end 21,4 milliarder kr. i 1972-73 og en stigning i de samlede statsskatter fra 20,9 milliarder kr. ved regeringens tiltræden til 43,9 milliarder kr. nu. Det gør jo, at befolkningen i dag må være meget skeptisk over for en videreføring af denne stramme finanspolitik, og jeg synes også, man kan sige, at befolkningen med rette er stærkt irriteret over de voldsomme skattestigninger, som bl. a. hænger sammen med det finanspolitiske kasseoverskud.

Der skal som sagt en anden økonomisk politik til, før man kan komme væk fra disse høje skatter. Det vil vi gå ind i en drøftelse af også i udvalget angående forslaget om udskrivningsprocenten, og vi må altså bede om at få tal for amtskatterne med ind i billedet, inden vi kan tage endelig stilling til spørgsmålet om, hvorvidt procenten skal være 91 eller noget andet.

Om sømandsskatten vil jeg gøre nogle ganske få bemærkninger.

Det er jo sædvanligt, at sømandsskatten reguleres, efterhånden som kommuneskatterne undergår en vis udvikling, og dette er ganske naturligt. Men derudover har vi forstået, at der er foretaget en yderligere forhøjelse af sømandsskatterne, og det kan vi ikke uden videre acceptere. Vi ved, at man fra sømandsorganisationernes side har rejst spørgsmål om en eventuel regulering af fradragene; vi ved også, at finansministeren har forhandlet med sømandsorganisationerne, og finansministeren har meddelt her i dag, at der vil fremkomme et ændringsforslag. Det vil vi se på i udvalget, og vi kan selvfølgelig ikke, før vi nærmere har gennemgået det i udvalget, tage stilling til, om vi kan tiltræde dette lovforslag eller ej.

Poul Schlüter: Den nuværende regering har naturligvis ikke over kun 3½ år på alle områder kunnet opnå de resultater, dens tre partier ønskede, da arbejdet startede. Målet har hele tiden været at søge stabilitet i den danske økonomi, samtidig med at vi skabte en rimelig vækst og sikrede en høj beskæftigelse, og det er selvfølgelig et mål, som man aldrig kan opnå én gang for alle. Det vil kræve stadige justeringer af alle ingredienserne i den økonomiske politik, dels fordi vi er stærkt påvirkede af udenlandske konjunkturbevægelser, dels fordi det altid